

země zaslíbená

Jak jsme se při jednom víkendovém výsadku na vlastní oči přesvědčili, už je naprosto zbytečné vážit cestu za sluncem, vínem, zajímavou architekturou a gastronomickými i přírodními krásami až do Toskánska. Vlastní země skýtá velká překvapení. Ještě před pár roky by jihomoravský Mikulov a jeho okolí tolik zázraků na našich čtrnáct stránek speciálního průvodce nevydal. Dnes je všechno jinak...

TEXT A PRODUKCE DANICA KOVÁŘOVÁ FOTO FILIP ŠLAPAL

Lidskému měřítku konvenuje mohutné přístupové schodiště, které kotví vinařskou usedlost Sonberk k hlavní přístupové cestě, odbočující ze silnice Hustopeče – Mikulov. Vinaři mají rádi absolutní formy. Je to asi dáno podstatou vinařství. Vše je dokonale srovnáno: vinice, sudy ve sklepích, lahve i sběrné koše. Není divu, že jejich stavby tuto řádumilovnost napodobují. Forma nového vinařství od Josefa Pleskota tedy vychází z přesné geometrie, má rozsáhlou část podzemní a subtilnější nadzemní a dívá se na neskutečné panorama Pálavských vrchů.

Nahoře: Nejcennější dochovanou památkou židovského Mikulova je rozlehlý hřbitov, na konci 19. století byla při jeho vstupu vybudována známým vídeňským architektem Maxem Fleischerem eklektická obřadní síň. Dnes je v ní umístěna expozice Spolku přátel židovské kultury, věnovaná historii pohřebiště a tradicím pohřebního ritu, také se zde konají dočasné výstavy. *Dole:* V bývalé největší mikulovské hospodě má dnes studio a dílnu designér Daniel Piršče, který pracuje s porcelánem. Během mikulovského festivalu Křehký (až do skončení výstav 13. 8.) jeho část zabírá pop-up store s vybranými kusy z limitované řady objektů.

Nahoře: Nejpůsobivější instalací art designu Křehký na mikulovském zámku je skleněný strom Archiv zázraků, vytvořený ateliérem Olgoj Chorchoj pro světovou výstavu v Šanghaji. V Čechách se ukázal poprvé a své objekty na něj umístila návrhářka Liběna Rochová, studio Hippos, designér René Sulc, Rony Plesl aj. *Dole:* Další ze šesti expozic bylo představení práce Ivana Jelínka, který pracuje s porcelánem i sklem zcela ojedinělou technikou. Mísy, čajové konvice i skleničky jsou v porovnání s klasickými tvary „deformované“.

Za hodně změn se tu zasloužily dotace z evropských fondů, které především místním vinařům pomohly rychle vyrovnat kvalitu své produkce i podmínky při její výrobě s tou, jakou se chlubí například jejich rakouští kolegové. Pomohly také při obnově mikulovských památek a domů, které opět nabyly své původní krásy. Nic z toho by se ale samozřejmě neodehrálo, nebýt zapálených lidí, kteří už o modernizaci svého prostředí mají správnou představu a nebojí se riziko investice podstoupit. Malým příkladem posunu může být grafický znak Mikulovska, který vytvořilo studio Gratissima Production a který připomíná sudy s vínem, i když sami tvůrci o piktogramu mluví jako o symbolu jednoty v mnohočetnosti. Úctyhodné jsou také snahy starosty, Regionálního muzea nebo obchodní společnosti Mikulovská rozvojová přilákat do města širokou skupinu lidí, nejen klasické turisty, a to především na různorodá sympozia či kulturní akce širokého záběru a vysoké kvality.

Díky jedné z nich jsme do Mikulova před několika týdny zavítali i my. Na mikulovském zámku totiž na konci června začínal 1. festival art designu Křehký, kvůli němuž se do něj sjela špička oboru. Agentura Profil Media a její lídři Jana

Zielinski a Jiří Macek na schodiště, do chodeb, komnat i sálů zámku přivezli rovnou šest výstav. Poprvé je tu prezentována celá limitovaná série sběratelské řady Křehký včetně nových přírůstků – čtyřvázy Camouffleur od Richarda Huttona nebo kompletního stolního servisu od Daniela Piršče. Tento stálý mikulovský rezident také zabral rovnou dvě místnosti se svojí první retrospektivou, nazvanou 1340 stupňů ve stínu. Českou premiéru si odbývá i Archiv zázraků, který vznikl pro EXPO v Šanghaji, z Mnichova docestovala Treasure Hunt ateliéru K.O.V. z VŠUP, představující konceptuální pohled na téma šperkovnice. Další souborná výstava ukazuje kolekci ručně tvarovaného skla a porcelánu od Ivana Jelínka, svoji obrazárnu pak v zámeckém nástupním sále instaloval fotograf Salim Issa. Výstavy trvají až do 15. srpna, což je první důvod, proč do Mikulova vyrazit ještě letos v létě. Pokud je to na vás moc hrr, zajímavý program vás čeká i v druhé polovině srpna a v září, kdy Křehký na zámku vystřídá Dílna. Již 18. ročník výtvarného sympozia vyvrcholí 13. srpna vernisáží ještě novotou vonících děl. Sedm umělců ukáže, co si odnesli z předchozího měsíce, který spolu v Mikulově strávili. Do dialogu byli zapojeni tři umělci ve »

Nahoře zleva: Horní synagoga, jediná na Moravě dochovaná synagoga tzv. polského typu, pochází v jádře z poloviny 16. století. Její podobu nejvíce pozměnila přestavba v barokním slohu po požáru roku 1719, na níž se podílel dietrichsteinský architekt J. Ch. Oedtl, který řídil i přestavbu zámku. Poslední úpravy v 19. století se dotkly už jen detailů, především oken. Až do roku 2013 bude ale procházet rekonstrukcí. Kostel sv. Anny s napodobeninou Svaté chýše z italského Loreta vyrostl v dolní části mikulovského náměstí v polovině 17. století. Na jihozápadní straně kostela byla vystavěna pohřební kaple Dietrichsteinů, počátkem 18. století získal dvouvěžový průčelí podle návrhu J. B. Fischera z Erlachu a teprve v polovině 19. století byla přestavěna na hrobku rodiny Dietrichsteinů.

Nahoře zleva: Požár se dotkl i kapucínského kostela, dnes na místě presbitáře funguje výstavní síň. Za rekonstrukci i provoz galerie a malé kavárny je zodpovědná firma Imago, která prostor otevřela na jaře letošního roku. Rohový dům U Rytířů pochází z doby před rokem 1591, má nárožní čtyřboký arkýř a do výše prvního patra (druhé bylo vystavěno až po polovině 19. století) je zdobený renesančními sgrafity s biblickými a antickými výjevy. Pozoruhodný je také arkádový ochoz ve dvoře, v němž našla azyl palačinkárna Petit Café. Dole: Výstavní program Konventu ještě není zcela vykryštalizovaný, bude se o něj starat nadace Regio Moraviana, my jsme zde viděli výstavu Rudolfa Mejsnara a ocenili vsuvku nových dřevěných ochozů.

KTERÁ MÍSTA MAJÍ V OKOLÍ PÁLAVY RÁDI MANŽELÉ ALŽBĚTA A JAROMÍR GALOVI:

Rodinné „boutique“ vinařství založili v září roku 2007. Dali si za cíl produkovat originální vína vysoké kvality, což se jim daří, protože mají štěstí na výborné vinařské polohy, historicky vyhlášené vinice s daným původem, které produkci dávají jedinečnost (Hermesdorfen a Bergus v Perné, pod Svatým kopečkem v Mikulově a pod Pálavou v Bavorech). Zatím mají v nabídce Cuvée Bílé, Cuvée Červené, Ryzlink vlašský, Chardonnay-Pinot, Sauvignon, Merlot-Frankovku a Pinot Noir, chystají se i na přípravu perlivého vína. Už na podzim také začnou stavět nový viniční dům podle návrhu Petra Pelčáka, ve zrekonstruovaném domě přímo v Bavorech zase nabízejí stylové ubytování a vinné i kulinářské degustace aj.
www.galovinarstvi.cz

- 01 Pěší procházka na Stolovou horu – jarní rozkvetlou a zimní zasněženou. Při pohledu ze Stolové hory máme všechny naše vinice jako na dlani. A malou vinařskou vesničku Bavory také.
- 02 Noční rybářská výprava na Mušovská jezera – při těchto výpravách na lodce se nám občas podaří chytit i candáta.
- 03 Café Fara – na druhé straně Stolové hory v obci Klentnice mají příjemné posezení s dobrou kávou a domácími dezerty.
- 04 Projížďka loďkou v lednickém zámeckém parku – alespoň jednou za rok vyrazíte s 1. Plavební na plavbu parkem lednického zámku, kolem Minaretu a Janohradu. V zimě tady loďky sice nejezdí, ale je to výborné místo na bruslení.
- 05 Jezdecký klub v Mikulově – naše malá dcera by se chodila dívat na koníky a do stájí klidně každý den.

věku pod 30 (Katarína Hládeková, Vladimír Houdek, Matyáš Chochola), další tři nad 60 let (Inge Kosková, Otis Laubert, Václav Stratil) a tradičně je doplnila studentka umělecké školy v roli technické asistentky (Vendula Kramářová z brněnské FAVU). Letos poprvé se nominace neujal tvořící umělec, ale teoretik umění, kurátor a kritik Jiří Ptáček.

Až skončíte se současným uměním i s prohlídkou klasické expozice, mapující historii někdejšího liechtensteinského a později dietrichsteinského zámku postaveného na skalním útesu, jehož současná podoba vznikla úpravami v r. 1719, bude čas sestoupit do podzámčí. Na historickém náměstí je co obdivovat. Buď renesanční domy, z nichž nejzdobnější je U Rytířů se sgrafity, nebo kašnu se sochou Pomony z počátku 18. století, baroko zastupuje monumentální sousoší Nejsvětější Trojice z roku 1725. Nejpůsobivější je ovšem pohled na Dietrichsteinskou hrobku se Svatým kopečkem a poutním kostelem sv. Šebestiána v druhém plánu (první zářijovou neděli se na jeho křížové cestě koná Mariánská pouť). Po levé straně hrobky jsme objevili novou galerii a kavárnu Konvent, >>

Nahoře: Mikulovský zámek, stojící na skalním útesu, tvoří již několik století nepřehlédnutelnou dominantu Mikulova. Původně zeměpanský hrad byl Přemyslem Otakarem II. v roce 1249 udělen v léno Liechtensteinům. Ty na konci 16. století vystřídali Dietrichsteinové. V roce 1945 při ústupu německé armády zámek do základů vyhořel, avšak díky péči Spolku pro obnovu mikulovského zámku byl v 50. letech náročně opraven. Nyní je sídlem Regionálního muzea v Mikulově a najdete zde hned několik zajímavých expozic, včetně Galerie Dietrichsteinů, Oděvu Markéty Františky Lobkowiczové (na obr.) a nové vinařské expozice, kde se v zámeckém sklepě nachází největší rarita – obří vinný sud z roku 1643. *Dole:* Místní kino má vtipný nápis, vytvořený z normálních průmyslových zářivek.

Nahoře: Přesně před rokem byla dokončena rekonstrukce mikulovského amfiteátru. Bylo vybudováno nové zázemí pro účinkující, dětské hřiště a nové oplocení. Tvůrcem projektu byl Aleš Fiala. Konají se tu zajímavé hudební i zájmové akce, například krojové slavnosti. Je odsud také kousek k dalšímu letnímu odřegování – zatopenému lomu, kde se dá koupat i rybařit. *Dole:* Zahrádka restaurace Templ, kde vaří nejlépe z celého Mikulova.

kteřá byla otevřena letos na jaře. Vznikla na místě dochovalého zbytku kapucínského kostela ze začátku 17. století, o jeho renovaci se postarala firma Imago, která zde spolu s nadací Regio Moraviana bude pořádat zajímavé výstavy a společenská setkání. Už tu například debatovali odborníci na barokní architekturu v krajině. Pokud vás po porci kultury bude honit mlsná, zastavte se v nedaleké kavárně Dolce Vita, kde připravují kávu Illy a dělají výborné domácí zákusky, vyhlášená je i palačinkárna Petit Café, čepovanou Vineou nebo dobrým vínem pak vše zapijete U Zajíce nebo v kávo-vinárně Dobrý ročník manželů Králíkových. Z její venkovní zahrádky budete mít dobrý výhled přímo do studia designéra Daniela Piršče, který během konání výstav Křehký propůjčil část dílny vytvoření pop-up obchodu, kde si některé kusy z limitované řady můžete koupit místo běžného suvenýru. Cestou od náměstí směrem dolů minete rodný dům známého hudebníka Karla Krautgartnera, za pohled stojí i soubor obytných budov z roku 1956, o fous méně vydařená je nárožní porevoluční stavba spořitelny z pera studia A90, na níž září zlatá socha od Nikose Armutidise. Budete-li pokračovat ulicí

FOTO: M. KARÁSEK

pojmenovanou po dalším známém obyvateli Mikulova, Alfonsi Muchovi, vyvede vás až do známé Husovy ulice, v níž se zachovalo nejvíc židovských, architektonicky velmi cenných domů. Číslo 50 obývá hotel Templ s bezkonkurenčně nejlepší restaurací v Mikulově (doporučujeme místní konfitované kachní stehýnko i telecí vídeňský řízek!), v němž objevíte renesanční sklepy i prostory bývalé Michlštetrovské synagogy. Největší konkurencí mu je číslo 8 a hotel Tanzberg, také s restaurací, kde pro změnu bývala chlapecká škola s barokní dispozicí a kde rabín Jehuda Loew ben Bezalel znovu definoval zásady kašrutu vína. Do Horní synagogy se ještě po dva následující roky bohužel nepodíváte, prochází totiž rekonstrukcí. Zato můžete vystoupat ještě víc do vrchu a po překonání hlavní silnice nahlédnout do eklektické obřadní síně u židovského hřbitova, vybudované na konci 19. století významným vídeňským architektem Maxem Fleischerem, nebo navštívit mikvi, objevenou náhodně ve sklepě obytného domu na Brněnské ulici. Je kompletně zachovalá a její stáří se odhaduje na 300 let. Naneštěstí je to jen mizivý zlomek původní židovské zástavby, která čítala přes tři sta domů. »

Nahoře: Malebná kavárna na faře, kde si potrpí nejen na výběrovou kávu, ale i na každý detail. Espresso a jiné kávové speciality dělají z vlastní směsi, která je připravena v malé pražírně na zakázku. Café Fara v Klentnici se také rozšířilo o přístavbu se čtyřmi hostinskými pokoji (Levandulový, Farní, Meruňkový, Mandlový). Mezi budovami je dlážděný dvůr s ořechem, za vinným sklepem navazuje zahrada. Autorem rekonstrukce i nově postaveného penzionu včetně celkové koncepce je brněnský architekt Marek Jan Štěpán. Penzion postavený na místě původních chlívků je malou, abstraktně stylizovanou stodolou s fasádou z modřínových latí. Budova má unikátní nosnou konstrukci z masivních, křížem třívrstvých lepených dřevěných panelů, natíraných voskovým olejem.

Nahoře: Nové vinařství v Drnholci je opravdu nové, na trh vstoupilo v roce 2005, minulý rok bohužel lehlo popelem, ale ustálo to a dnes stojí budova nová, čistě industriálního rázu. Prosazuje progresivní přístup k pěstování hroznů a výrobě vína, klade důraz nejen na kvalitu vína, ale i na kvalitu obalu (na designu se podílel i známý fotograf Tono Stano). Jako první v České republice použilo moderní šroubové uzávěry a následně i skleněné. Z bílých, červených i modrých hroznů se vyrábí pouze bílá a růžová vína: Cuvée – směsná vína, Cépage – odrůdová vína, Léger – nízkoalkoholická vína, Murmure – perlivá a šumivá vína a Jus de Langewarte – hroznové mošty. *Dole:* Vodní dílo Nové Mlýny je kaskáda přehradních nádrží na řece Dyji, technické budovy u poslední hráze (1988) zdobí báseň od J. Skácela.

S JAKÝMI LIDMI BYSTE SE MĚLI V MIKULOVĚ SEZNÁMIT PODLE DESIGNÉRA DANIELA PIRŠČE:

Do Mikulova se tento ostravský rodák, do té doby působící na pražské VŠUP v ateliéru keramiky a porcelánu, přestěhoval před šesti lety. Jeho žena je totiž zdejší rodačkou. Nyní učí na vysoké škole v Bratislavě, ve volném čase zpívá a zkouší s kapelou Tři lotři a veškerý další čas mu kromě rodiny zabírá práce v ateliéru. Studio má v prostorách bývalé mikulovské pivnice na historickém náměstí. Na Křehký Mikulov má velkou retrospektivu „1340 stupňů ve stínu“, kde představuje i novinky. Dokončený servis pro Křehký, nové variace váz Buquet nebo verze závěsného porcelánového letadla Airplane s rozpětím křídel téměř 1 metr. Na stromě Archiv zázraků pak stojí jeho tygři, v dílně jsme ho zastihli při dokončování umyvadla pro právě rekonstruovanou brněnskou vilu Tugendhat. www.pirs.cz

- 01 Vinotéka Dobrý ročník a její majitel Mirek Králík, který má jediný v centru Mikulova to pravé osobní kouzlo místního kavárníka. Je skvělý znalec vín a mají i nejlepší kávu.
- 02 Dobromila Brichťová, historička a bývalá ředitelka Regionálního muzea Mikulov. Před lety se začala věnovat rodu Dietrichsteinů, kterým patřil zámek a panství kolem. Její specialitou je baroko, přeložila mnoho materiálu i z oblasti gastronomie a pro festival Křehký jídelníček pro slavnostní zámecký oběd.
- 03 Manželé Knoroci, restaurátoři, kteří opravili a vedou nově otevřenou galerii Konvent.
- 04 Majitel Café Fara v Klentnici, pan Džubán, který dřív obchodoval s kávovými automaty. Teď pro změnu praží a vaří vlastní a je to moc půvabné místo!
- 05 Gastronomicky je nejzajímavější hotel Templ a jeho šéfkuchař, pan Moravec.

V dobách největšího rozkvětu měl Mikulov nejvýznamnější moravskou židovskou obec, 12 synagog a modliteben. Rokem 1851 a získáním plné občanské rovnoprávnosti začali Židé odcházet do větších měst, těsně před tím ale tvořili polovinu obyvatel. Ránu samozřejmě zasadila druhá světová válka i pozdější vyhnání německého obyvatelstva. Protože region spadl pod Sudety, zbyl tu po vysídlení jen zlomek původních obyvatel, poté doplněných o „náplavu“ převážně z Hodonínska. Z éry komunismu upozorníme jen na smuteční obřadní síň na městském hřbitově, kde se dochovala zdobná kovová stěna a další dekorace ze 70. let. A jak se na tváři Mikulova podepsalo 21. století? Zatím žádnými velkými počiny, ty jsou ale na spadnutí. Novostavba Galerie u Závodných od architekta Štěpána Děnge je už téměř hotová a její otevření se očekává s napětím. Má totiž vystavovat sbírku nejlepších světových i českých současných umělců. Nad poměry vypadá i rezidenční projekt Kardinal, tedy 14 originálních loftů v budově bývalé měšťanské školy!

Jelikož je toto číslo Dolce Vity zasvěceno enogastronomii, pojďme se podívat na Mikulovsko z této stránky. Co do »

Nahoře: Na vinařský dům Sonberk od Josefa Pleskota se sjíždějí dívat milovníci vína i architektury. Zvlněná střecha stíní a příznivě ovlivňuje proudění vzduchu, vhodné pro sušení slámového vína. „Nejenže zakrývá vlastní dům a chrání před sluncem produkty vinice, ale také zakrývá volné prostory určené pro ukládání sklizně, pro čínorodý pobyt lidí, pro parkování a odstav vinařské techniky a pro sušení hroznů určených k pozdnímu zpracování. Vinařský dům Sonberk je vlastně jednou velkou střechou, pod kterou se odehrává komplexní proces výroby vína,“ řekl architekt. *Dole:* Vstupní prostor vinařství Tanzberg v Bavorech.

Nahoře: Architektura jak vinařského domu Sonberk, tak novějšího Gotbergu v trati Stará hora (architekt Martin Bukolský) posouvá přirozený vývoj tradičního objektu jihomoravského vinného sklepa, tvořeného vstupním objektem a navazujícími klenutými cihlovými nebo kamennými sklepy, do novotvaru vinařského dvora. Hlavní objekt Gotbergu o třech podlažích zahrnuje administrativní, prezentační, ubytovací část a zázemí. Podzemní Kvelb slouží k prezentaci vína, je reminiscencí na tradiční formu vinného sklepa s použitím moderních materiálů. Klenbu tvoří železobetonové prefabrikované lomenice v podobě broušeného diamantu, které svým tvarem a nasvětlením umocňují degustaci. *Dole:* Degustační místnost v Sonberku je zařízená designovým nábytkem Vitra, rezervace pro soukromé oslavy možná!

gastronomie je stále co dohánět. Kromě zmíněného Templu ještě výtečně vaří v hotelu Galant, skloňuje se i Eat Art Gallery a na Gourmet festivalu, který se pravidelně koná v červnu, se prezentovali šéfkuchaři z hotelů Marcinčák, MBZ M, Eliška a ze Zámecké restaurace. Jinak spíš objevíte normalizační klasiku: smažák, prso s anansem nebo knedlíky s čímkoli. Regionální speciality, delikatesy nebo místní farmářské produkty čekejte jen výjimečně. Na všechny nedostatky ale rychle zapomenete ve vinných sklípcích, na které narazíte na každém kroku. Mikulov a okolí je slovy básníka Jana Skácela „kusem Itálie přeneseným boží rukou na jižní Moravu“, což nejlíp potvrzuje právě místní vinařská kultura. Za návštěvu stojí všichni zavedení vinaři, z nichž ti nejsilnější se nedávno spojili v alianci V8. Ještě v katastru města „svítí“ nová hvězda – vinařství Volařík, jehož chloubou s mnoha cenami je především Ryzlink vlašský, pro tuto oblast nejtýpější odrůda. Jeho novinkou je vyšší řada, pojmenovaná podle (převážně pálavských) viničních tratí, např. Ořechová Hora, Železná, Kotelná apod. Navštivte také Vilavin, mezi 9. a 11. zářím si pak v Mikulově nesmíte nechat ujít Pálavské vinobraní.

První výlet si naplánujte do vesnice Klentnice. V objektu bývalé fary tu vzniklo elegantní Café Fara s kávovými specialitami, vlastními bio džusy a lehkým občerstvením a z bývalého chlívků vyrostla architektonicky odvážná přístavba od Marka Štěpána se čtyřmi stylovými pokoji k pronajmutí. Další zastávkou může být Pavlov a jeho vinařství Reisten, jehož nejlepší vína řady Maidenburg pocházejí z mimořádné vinice U Božích muk, která patří mezi nejvýznamnější viniční polohy v celé Evropě. Až do konce prázdnin tu jsou navíc v rámci projektu Léto otevřených sklepů přístupné i všechny ostatní sklípky. Směrem na Dolní a Horní Věstonice budete projíždět podél obrovského vodního díla Nové Mlýny, které svádí k hrádkám všeho druhu – windsurfingu, kite surfingu, rybaření nebo prostě jen plavání. Přes vodu se dostanete buď lodí, nebo po dvou silnicích. Doporučujeme vybrat si cestu ke Strachotínu, protože odtud už je to jen kousek ke dvěma viničním domům se špičkovou architektonickou úpravou. První příklady moderně pojatých vinařství se objevily v Austrálii a v kalifornském Napa Valley. Vinaři si brzy začali uvědomovat, že podpora jejich vína prostřednictvím >>

Nahoře zleva: Stylová jídelna domu Gala, kde se podávají snídaně, mají se tu časem vařit i lehké obědy a 5x do roka se tu konají velké degustační večeře. Tři hostinské pokoje s toaletou, sprchovým koutem a patrem ubytují každý až čtyři nocležníky. Samozřejmostí je vinotéka na pokoji se vzorky produkce vinařství. Zatím je v nabídce Cuvée Bílé, Cuvée Červené, Ryzlink vlašský, Chardonnay-Pinot, Sauvignon, Merlot-Frankovka a Pinot Noir. Majitelé se chystají i na přípravu perlivého vína po vzoru pravého šampaňského. Na podzim se má začít se stavbou nového vinařského domu „na zelené louce“ od brněnského architekta Petra Pelčáka.

Nahoře: Na vrchol Svatého kopečku (363 m n. m.) až k poutnímu kostelu sv. Šebestiána, zvonici a Božím hrobu vás dovede křížová cesta. Je jedním z kopců Pavlovských vrchů. Až do roku 1622, kdy v Mikulově a okolí řádil mor, se mu říkalo Tanzberg – Taneční vrch, dějiště bujarých rejů o filipojakubské noci. Věřící katolík, kardinál Dietrichstein, takové pohanské zvyky patrně nepovažoval za přípustné, a tak se rozhodl vyjádřit svou vděčnost Bohu za překonání morové rány tím, že Tanzberg přeměnil ve Svatý kopeček. Osobně na vrcholku položil základní kámen poutní kaple a současně nechal podél cesty na vrchol zbudovat sedm pašijových kaplí. Každou první záříjovou nedělí se zde koná Mariánská pout. *Dole:* Sklep Volařík, kde technologové zkouší, jaké víno je vhodné k delší archivaci.

moderního designu má obrovský marketingový potenciál. Bylo jen otázkou času, kdy se první moderně pojaté vinařské domy objeví i u nás. Skvosty moderní architektury vyrostly v Popicích. Starší je Sonberk z roku 2007 od Josefa Pleskota se speciální vlnitou krytinou střechy, která měkce modeluje světlo a příznivě ovlivňuje proudění vzduchu vhodné pro sušení slámového vína. Úspěšná značka má i řadu Velkých vín, jejichž vlajkovou lodí je Ryzlink rýnský. Druhý viniční dům Gotberg je také uprostřed vinic a před rokem ho dokončil mladý brněnský architekt Martin Bukolský. Vinná réva se tu pěstovala už od 13. století a zejména zdejší svěží Tramín červený a Pálava s jemnou vůní lučního kvítí jsou vyhlášené. Další dvě vinařství se usídlila v obci Bavory. Tanzberg má už dvanáctiletou historii, za níž si jeho vína odnesla nespočet ocenění, na paty mu ale už šlape Gala. A pokud se jeho majitelům podaří uskutečnit plány, které mají, pak to pro nás bude favorit. Již teď stačili uvést plnou řadu vín, zrekonstruovali dva historické sklepy pocházející z 18. století a v domě zřídili i tři pokoje k ubytování hostů. Na Mikulovsku jsou designově nejlépe zvládnuté, v čistém stylu a s espritem

jižní Francie. Krásná je i jídelna, kam pětkrát do roka zvou top šéfkuchaře (např. Gwendala Le Ruyet z Céleste), aby z místních surovin a v kombinaci s vínem vytvořili degustační večeři. Na podzim by mělo dojít na stavbu viničního domu od architekta Petra Pelčáka, spojenou s kultivací sadu, altánkem, pikniky atd. Zapomněli jsme podotknout, že nejlépe je vinice objíždět na kole a po cyklistických vinařských stezkách, které jsou velmi populární. Z Bavor stačí přejet hlavní tah Brno-Vídeň a vydat se na druhou stranu Mikulovska. V Dolních Dunajovicích se zastavte ve vinařství Mikrosvín (první u nás začalo vyrábět vína stejné odrůdy z různých poloh, stejně tak ledové víno a bobulový výběr), v Novosedlech u Kovacsů a u Marcincáků a nakonec v Drnholci, kde už po loňském požáru stojí nový dům Nového vinařství s industriální fasádou. O víně se hodně naučíte i na Vinařských naučných stezkách, kterých je na Mikulovsku hned několik. A když už vás to na místě nebude bavit, stačí podniknout výjezd do Vídně a nějakého místního Heurigeru (jste tam cobydup, protože kousek za hranicemi začíná nový úsek dálnice A5), do Brna na výstavu nebo do rakouského ráje relaxace Therme Laa. «

FOTO: DAVID ZIDLICKÝ

SERVIS

Více informací získáte na www.mikulov.cz, www.mikulovskoregion.cz, www.zpravodajmikulova.cz.

Festivally a jiné akce: **Křehký**, do 15. 8., krehky.cz; **Dílňa (Mikulovské výtvarné sympozium)**, 13. 8. až 30. 9., artmikulov.cz; **Gourmet Festival**, gourmetfestival.cz; **Léto otevřených sklepů**, otevrene-sklepy.cz.
Hotely a ubytování: **Gala**, Bavory 158, tel.: 603 570 013, galavinarstvi.cz; **Cafe Fara**, Klentnice 166, tel.: 720 611 161, cafefara.cz; **Templ**, Husova 50, Mikulov, tel.: 519 323 095, templ.cz; **Hotel Tanzberg**, Husova 8, tel.: 519 510 692, hotel-tanzberg.cz; **Hotel Marcincák**, K Vápence 69, Mikulov, tel.: 519 512 700, hotelmarcinac.cz; **Vivaldi**, Kostelní náměstí 8, tel.: 519 512 076, vivaldihotel.cz; **Galant**, Mlýnská 2, Mikulov, tel.: 519 323 353, galant.cz; **Eliška**, 22. dubna 28, tel.: 519 513 073, hoteleliska.cz; **MBZ M**, K Vápence 609, tel.: 519 511 670, mbzm.cz; **rezidenční projekt Kardinál**, kardinal-mikulov.cz.
Kavárny a restaurace: **Café Dolce Vita**, Náměstí 29, tel.: 721 050 587; **Petit Café**, Náměstí 27, tel.: 603 415 096; **U Zajíce**, Náměstí 3, tel.: 728 541 511, ubytovnuuzajice.cz; **Dobrý ročník**, Náměstí 27, tel.: 602 534 554, dobryrocnik.eu; **Cafe Fara**, Klentnice 166, tel.: 608 866 290, cafefara.cz; **Eat Art Gallery**, Kapucínská 1, tel.: 519 512 768, eatartgallery.eu.
Vinařství: **Volařík**, Mlýnská 2, Mikulov, tel.: 519 323 353, vinarstvivolarik.cz; **Vilavín**, Brněnská 25, vilavin.cz; **Galant**, Mlýnská 2, Mikulov, tel.: 519 323 353, galant.cz; **Sonberk**, Sonberk 1, Popice, tel.: 777 630 434, sonberk.cz; **Gotberg**, U Sadu 394, Popice, gotberg.cz; **Gala**, Bavory 158, tel.: 603 570 013, galavinarstvi.cz; **Reisten**, Česká ul. 17/18, Pavlov, tel.: 515 531 920, reisten.net; **Mikrosvín**, Sklepní 1, Dolní Dunajovice 158, tel.: 519 517 113, mikrosvin.cz; **Kovacs**, Novosedly 5, tel.: 519 521 200, vinarstvi-kovacs.cz; **Marcincak**, Novosedly, tel.: 519 510 958, marcinac.cz; **Nové Vinařství**, Na Výsluní 613, tel.: 519 519 082, www.novevinarstvi.cz.